

Vojaški izdatki naraščajo v vseh državah z grozovito hitrostjo. Od l. 1891 do l. 1907 so se zvišali izdatki za vojaštvo za:

na Nemškem	550 milijonev frankov
„ Angleškem	760 „
„ Avstro-Ogrskem	100 „
„ Italijanskem	60 „
„ Ruskem	550 „
„ Francoskem	160 „

Ako pregledamo za daljši čas razmerje državnih dolgov evropskih držav in izdatke ter obrestovanje dolgov vojaških izdatkov, dobimo to-le sliko:

	1866	1870	1887	1906
Državni dolgovi po nominalni svoti	66	75	117	148
vojaških izdatkih	2.4	3—	5.3	6—
vojaških izdatkih	3—	3.5	4.5	6.7

Od l. 1887 se je nominalna svota državnega dolga evropskih držav za 31 milijonev zvišala. Vojaške izdatke pa so v istem času za 75%, to je za 2.200 milijonev zvišali. Grozno!

Dopisi.

Potplat. Kmetijska podružnica Rogaska Slatina nas je v nedeljo 9. maja zopet s svojim obiskom počastila. Ob 2. ure popoldan zbralo se nas je lepa množica kmetov ki smo prišli radi na kmetijsko predavanje. Dnevni red je bil povsem zanimiv. Naš okrajni načelnik g. Josef Simony je kot predsednik podružnice nas zbrane pristrčno pozdravil in v lepem nemškem in slovenskem govoru se spominjal prav zaslužnega kmeta in občinskega predstojnika gospoda Martina Debelak od Sv. Mohorja, končno mu je izročil častno diplomu in bronasto medaljo kmetijske družbe kot javno priznanje njegovih zaslug, obljubil pa mu je gospod predsednik, da se ima nadejati še višje odlike. Gospod Debelak se je na to z ganljivimi besedami zahvalil in obljubil v gospodarskem delu napredovati. Jako zanimiv je bil njegov govor o teku lastnega življenja, tako je ta mož šele za 48 leti začel peške sejati iz katerih si je drevesca gojil, in dočkal ni samo sad od tega drevja, dočkal je celo da se je njegovo sadje na nemški razstavi sadja v Düsseldorfu za častno diplomu odlikovalo. Na odlikovanca, kakor tudi na gospoda Josefa Simony je spregovorilo še več kmetov in končno se je z „Živio!“-klici ta sijajna točka končala. K gospodarskemu razgovoru spregovori podnačelnik Drogenig o travništvu s posebnim ozirom na po podjedih poškodovane travnike. Ko je še gospod načelnik Simony govoril o živalskih škodljivcih posebno o kebru (Maikäfer) o različnih gosencih in drugih merčesih, kakor tudi kaj je nasproti za storiti, se je med 15 po podjedih poškodovanih kmetov razdelilo precej travnega semena brezplačno. Dalje časa smo še ostali udje kmet, podružnice z odlikovanem g. Debelakom v veseli družbi. Bog ga živi še mnogo let! Mož je vsega spoštovanja že zategadelj vreden, ker ve politiko ločiti od gospodarskega dela.

Dobje pri Planini. Sprejmi, dragi „Štajerc“ nekatere novice od nas. Nakupičila se nam je že cela vrsta novosti, pa za danes le nekatere: V nedeljo dne 16. maja govoril je župnik Vurkelc v cerkvi iz prižnice izključno o deželno-zborskih volitvah; hujskal je na vse načine ljudstvo, nagovarjal naj voli klerikalne kandidate. Ali to mu pač ni v glavo padlo, da bi povedal sv. evangelje. Vurkelca je politika že tako daleč zapeljala, da je celo branje in razlaganje sv. evangelja opustil. Ako to ni resnica, Vurkelce, tožite nas! Radovedni smo, kaj porečejo prevzvišeni gospod knezoškof na to?! Pa še nekaj imamo o Vurkelcu povedati. Pred letom dni je nekdo po časnikih razglasil novice, da sta Vurkelc in Malika (Greter) v pozni noči špacirala in svitile zvezde preštevala. Vurkelcu pa je to težko djalo, tožiti si ni upal. Šel je do sosednega župnika k sv. Vidu pri Planini prosit, naj on dotičnega kmeta, kateri je to vidil, nagovori, da stvar kot neresnično prekliče. Da bi sosedni župnik napake našega župnika pokrnil, je res dotičnega kmeta ob priliki opravljenja spovedi opozoril, naj govorico o Vurkelcu in Maliki kot neresnično prekliče. Pošten kmet je župniku takoj odgovoril, da to ni mogoče prekljcati, ker je resnica in ker je že to stvar

tudi pri sodnji izpovedal. Oj ljudstvo! Premisli in sodi torej, kaj uganjajo dandanes črnhui; še na svetih mestih v spovednicah nagovarjajo ljudi, resnico zaničevati in laž za pravo trditi. Kje peša vera? Na to pač lahko vsak le malo pametni človek odgovori. Resnicoljub.

Iz Črešnjevca pri Slov. Bistrici. Mislili smo večkrat že, da se bode naš g. župnik Janez Sušnik vendar poboljšal, ako ga pustimo dalj časa v miru. Ali mi smo se motili! Motili so se tudi č. gospodje pri škofijstvu, kateri so tudi mislili, da je na Črešnjevcu nastopil mir, ako dalj časa, v časnikih ničesar iz Črešnjevca čitali niso. G. župnik Sušnik pa je bil in ostane, kakor „kolerič“ konj, kateri postane zmiraj hudobnejši, če nima zmiraj gajžle pred očmi. Predzadnjo nedeljo je naše učitelje iz prižnice psoval kod „brezverce“ ter dejal, naj jih ljudstvo iz šole vrže itd. Besno je tudi rohnol po poštenih možeh, zakaj ne pridejo k njemu k spovedi; tulil je da bode tiste vedno neprenehoma preganjal. Gospodek se jezi, da se ljudstvo njegove spovednice izogiblje ter se k kaplanovi lači. Ljudstvo pa išče pri spovednici pouka in duševne hrane, ne pa politične šuntarije in neumnosti. G. župnik, prašamo Vas odločno, ali je mogoče, da bi slepec slepca vodil? Ali ste se že očistili smrtnih grehov? Ali ste se oprali Vaše krvave roke, s katerimi ste natepli Vašo 80 let staro mater, katera je branila in zasledovala Vašo postopanje z neko osebo?! Ali ste že poravnali Vaše nesramne laži in obrekovanje, s katerimi neprenehoma poštene može blatite ter tistim kjerkoli mogoče škodujete? G. župnik, položite roko na srce ter odgovorite, ali ni ravno eden tistih mož, katerega najhujše sovražite, Vas rešil velikanske pogube in sodnijske kazni s tem da je odgovoril Vašo mater, ko je pribežala k njemu krvava ter ga jokaje prosila, naj jo k sodnji pelje, da sina župnika toži, odsotoval tudi še sosedu, da tudi tisti materni mili prošnji ni ustregel?! Kdor Vam je storil kedaj večjo dobroto? — Gotovo poznate zmisel § 153 k. z., kateri predpisuje v tem slučaju kazen od 1 do 5 let! Kolikor britkih solz pa je stara mati v drugih slučajih pretočila Vam je dobro znano, zakaj Vam povemo kedaj treba vsak čas na drugem mestu. Kdor Vam je odpustil te in druge grehe? Ti dogodki se ne dajo z nobeno lažjo ali zvijačo predrugačiti, in gotovo niste resnice gr. knezoškofijstvu povedali. In s takimi grehi preobloženi se še predrznete nas celo iz svetega mesta napadati; kaj neki mislite? Mi Vas ne napadamo zausno kakor Vi nas, prosimo Vas pa za odgovor brez ovinkov. „Štajerc“ bode sprejel od Vas vsak popravek. Gn. čst. knezoškofijstvo pa najjujndneje vprašamo, kako je to vendar mogoče, da za take značaje ni svarila?! Edina bramba zoper te so časniki; — seveda gosp. župnik Sušnik trdijo, da služi tistemu duhovnu, katerega časniki napadajo, to v čast, — toraj vsa čast in hvala, g. župnik Janez Sušnik, in veliko pohosa na tako čast! — Odgovorite, prosimo! Več faranov.

Ceste pri Rogatcu. Le redko kedaj dobiš, dragi naš „Štajerc“ iz žuljevih štancarskih rok kak dopis, tembolj važen je tedaj dogodek, kateri nas prisili, da Ti potožimo. Mi smo tako srečni, da imamo v bližini mrzlega mesarja ali šintarja, seveda to samo ob sebi ni nič hudega, če je tam vse v redu; ni nam pa vse eno če se tam napravi pod patronanco oblasti glavna zaloga svinj in iste čakajo potem cele tedne na komisijon. Tako je crknil na svinjski kugi okrajni marjasec menda tam v Rajnkovcu dne 14. ali 15. maja, danes 24. maja, ko se Vam poroča, še leži ta kadaver v šinterski bajti, v tovaršiji 6 drugih crknjenih sester. Seveda si boste, g. urednik in Vi cenjeni bralci mislili, da je to vse v ledenici shranjeno; pa se varate: vsi ti živalski kadavri so v slabi že na pol razpadli bajti shranjeni, (prijeten duh v okolici si lahko mislite). V smislu postave o kužnih boleznih sta občina kakor tudi knejederec svojo dolžnost storila in stvar pravčasno c. kr. okr. glavarstvu naznanila, dotični gospod pri okr. glav. pa je menda na § 18. dotične postave že čisto pozabil. Če se nas skuša na eni strani prepričati na nalezljivost kužne bolezni, nam vlada s takim počenjanjem naravnost slab zgled da in nas še bolj v našem mnenju potrdi, da ni noben greh, če crknjeno svinjo dovolj globoko doma

zakopamo. Cemu se na eni strani tako strogi proti nam kmetom postopa, medtem ko policani gospodje pri okr. glavarstvu stvar tako lahko vzamejo?! Seveda se bo odgovorilo, c. kr. okr. živinozdravnik ne more v 24 urah celo občinsko glavarstvo obletati, ker še nima „Luftballon“, kakor grof Zeppelin; temu pa moremo mi tumasti štancarji z vprašanjem zavrniti: kaj pa ima kovač klešč, zakaj pa je potem deželni živinozdravnik v Rogatcu, ali menda tu nima dovolj šola, da bi znal mrtvo žival pregledati; tako postopanje dotičnega poročevala pri c. kr. okr. glavarstvu je sposobno vse zaprje spodkopati. Če bi res na Štajerskem „Kmečka zveza“ živela, kakor se je po izidi zadnjih deželnozborskih volitvah trdilo, bi pač take naravnost rusovske razmere ne bile mogoče. Kje ste torej vi razni voditelji ljudstva? ste res slepi, kruljevi in gluhonemi, vi ki ste bili ob času volitev še tako zdravi?

Svičina. Od raznih krajev dobiš, ljubi „Štajerc“ žalostne novice, pa od nas dobiš zdaj pri dopis, ki pa ni žalosten, pač pa vesel. Hvala Bogu, hudiča pa figo, nam ni treba tožiti od slabih časov. V vinogradih je še precej lepo, vtili smo pa tudi tako pametno, da nas ni treba biti sram pred svetom. Zdjaj pa še nekaj veselja! Veš, naš gospod župnik že nemško govori zna. Zadnje nedelje je v cerkvi po evangelja po nemško zmirjal, zato pa zdaj vemo, da bo skoraj začel še nemško pridigovati. Kakor vidite, ljudje božji, je zmiraj boljši na svetu!

Iz Verhloga pri Slov. Bistrici. Naš črešnjanski „muster župnik“ Janez Sušnik poprašal je dan po volitvi za izid volitve na Verhlogu obane. Ko je dobil odgovor, da so večinoma Kresnik volili, je župnik razsrdjen zažugal: No me bode te potrebovali, vas bóm že zapomnil! Mi Verložani pa Sušniku odgovorimo: da ga ne potrebujemo! Za šuntat in laži trostit je vsak dober, če ravno slabši; ako pa noče pridetiti beračit, bodo pa dobili občinski ubogi več podpore. V slučaju pa če nam bode uradno kljuboval, kakor ima že navado, bodemo mu pa že prišli pod koren. Bodemo mu dokazali, da je zato tukaj, da izpolnjuje svoje dolžnosti, ne pa samo da ga vzdržujemo in za njega plačujemo, pa tem pa bi nas sekiral. Janez, le po pameti; vsa čast in spoštovanje pred vrlimi duhovni, Verhložani.

Neverjetna nesramnost.

Izpod Donata pri Rogatcu smo sprejeli sledeči dopis: Znano je, da se je letošnja pomlad pojavila oziroma zelo močno razširila po št. Florijanski občini svinjska kuga. Kakor se je živinozdravniško uradno in sodnijsko dogladno, pričela se je kuga pri nekem Prah in Plevčaku v Brezovcu, občina Sv. Florijan. Prah, ki je bil občinski živino- in mesogleda, je dobro vedel, da so svinje bolane, zakonito bi moral bolezen in klanje za silo takoj občini naznaniti. Vendar znano je, da klerikalec, posebno Prahovega klibra, ne pozna postav in zakonov, jih ne izpolnjuje, tudi če so mu slednji znani. Saj za njega nimajo po rimskem pravu veljave. Njegov komendant je rimski župnik in kakoršnih misli in nazorov je pop, tako postopati mora njegov cekmošter. Vsled nenavadno nagle razširitve svinjske kuge zaukazalo se je županstvu Sv. Florijan zakonitim potom prekljcati in odrediti, da se vsako izvažanje prašičev in vsako trženje v svrhu omejitve te za nas kmete tako nevarne kuge prepove. Uradni živinozdravnik W. Irran iz Ptujja in rogaški deželni živinozdravnik H. Hinterlechner prepovedala sta pri vsakem komisijonalnem pohodu izvoz prašičev, da v posemeznih krajih celo trženje s svinjami v občini sami. Vendar človek obrača, pop pa obrne! Pri sv. Florijanu je starodavna božja pot Marja Loržno. Navada je, da ob posebnih prilikah, kakor velikonočni, binkoštni pondelek, na Telovo itd. verne duše darujejo mlade prašičke. Verniki jih prineso v zakristijo in po službi božji jih na javni dražbi prodajata g. mežnar in g. župnik. Odkod so te živali, ali so zdrave, sampe ali celo bolane, se ne vpraša. Tudi se zakristija odpadkov ne osnaži. Ta navada nasprotuje najprimitivnejšem nazorom živinozdravstvene policije. Dočim mora imeti na sejmju vsak posestnik za svojega praseta natančno izdan potni list, sicer

zapade občutni denarni kazni, se pri Mariji
ločni natepe od vsih ortov prašičev, kateri na-
ravno, ako so iz okuženih dvorcev in krajev,
samo razsirjanje kuge pospešujejo.

Kakor omenjeno je občina Sv. Florijan za
vsak izvoz zaprta. Letos na velikonočni pone-
deljek prignali oziroma darovali so ljudje 5 prašičev.
Mežnar, kateremu so bile uradne živino-
zdravniške odredbe znane, vprašal je navzoč
gospoda orožnika iz Rogatca, če se sme teh pet
prašičev licitirati. Gospoda orožnika (sicer v
službi) sta se izgovarjala, da nista dobila nobe-
ne prepovedi. Tu pa nastopi gosp. župnik, ki je
bil takrat že malo fajhten, med ljudi in zapove:
„Na mojo odgovornost, prašiči se bodo licitirali,
naj jih kupi kdor hoče, odgovornost prevzamem
jaz, komur se bo kaj zgodilo, naj pride k meni,
jaz plačam vse stroške.“

Na to se je vrnilo v navzočnosti orožnikov
licitiranje. Dve svinji ste prišle tudi v Rogatec,
katere je rogaški živinozdravnik takoj kontu-
maciral.

Kje so druge 3 svinje in od kod so bile
prignane, še ni dognano.

Kmalu po tem dogodku se je pa pojavila
svinjska kuga v celi občini Donačka gora, ka-
tera je vsled tega uradno za izvoz prašičev zaprta.

Kaj pomeni to za nas kmete, kateri imamo
je mladiče, stari futer je že pošel, novi se ni
rasel, vč le tisti, ki to poskusi. Prodati bi radi
blago za lepe novce, pa ne smemo. Kaj naj
začnemo? Kako težko smo čakali, da bodo prašiči
godni, da jih Italijan pokupi, da poplačamo
najpotrebnejše in kaj se bode, če se bolezni
še bolj razširi?

Prav uljudno vprašamo, ali ni morda iz
Florijanske občine k nam kuga zanešena? Nisem
sicer živinozdravnik, ali zdrava pamet mi veleva,
da je to sledne najbrže žalostna istina.

Vprašanje: Kako morata gg. orožnika svoj
nastop zagovarjati? Ali Vama ni bilo znano, da
je vsako trženje in izvoz prašičev iz florijanske
občine radi svinjske kuge prepovedan? Zakaj
nista takoj uradno nastopila in svinje kontu-
macirala? Ali mislita gospoda, da dežela figurante
plačuje, ali sta se morda vzlic orožja, ki ga no-
sita, uradovanja balá, ali se pa mogoče nista
hotela g. župniku zameriti?!

Mežnar je glasno in odločno vprašal: tukaj
so prašiči, ali se smejo prodati in odpeljati! Ali
ste spala vi dva g. župniku na ljubo?

Dalje vprašamo g. uradnega živinozdravnika
v Ptuj, ali mu je ta dogodek znan in g. H.
Hinterlechnerju v Rogatcu? Radovedni smo na
njegovu nepristranost, ali hoče v slučaju pove-
stive v tej komisiji strogo objektivno in natančno
poizvedbe vršiti. Ali hoče biti g. Hinterlechner
pri teh poizvedbah tudi napram svojemu prijatelju
Davorinu Roškarju, župniku pri Sv. Flori-
janu, tako vesten in strogo uraden, kakor je bil
n. pr. v občini Ceremožič, kjer je vsacega kme-
čiča do zadnje kapljice izpovedal? Pričakujemo
pa v predmetu brezobzirne strogosti,
ker tu bo imel opraviti z studiranim gospodom
in ne z neukim kmetom. Ako kmet greši proti
kuznemu zakonu, kaznuje se ga brez pardona.
Župniku in c. kr. orožnikom pa je vse dovoljeno!

Kaj pa zasluži župnik, ki ne pozna, kaj je
božjega in kaj je cesarjevega? Da, ničesar samo
mavho svojo nikdar sito! Ni rekel zastoj: kaj
bom pa naredil z petimi prašiči, če jih ljudje
ne pokupijo?

Ali je slavnemu c. kr. okrajnemu glavarstvu
ta dogodek znan in c. kr. namestniji v Gradcu?
Ali hoče orožnike na odgovor klicati? Ali hočejo
slednji v te gnile razmere enkrat posvetiti? Ali
so državni denarji samo za to, da se bo večno
kuga širila in da bodo ljudje vedno pri sodniji?
C. kr. namestniji priporočamo, da opisani slučaj
natančno preišče, ne glede na desno ali levo.

H koncu pa še vprašamo gosp. državnega
pravnikarja, ali ne vidi v župnik Roškarjevem delu
prestopke hujskanja proti obstoječim cesarskim
naredbam?!

Novice. Binkošti.

Pravi, spomladanski prazniki so to, —
sonce je že dobilo svoje moči in pričelo vabiti
stare in mlade v lepo prostó naturo. Vse je v
cvetju, vse duhti in spomlad, pozdravljena, težko

pričakovana spomlad nam kaže najprijaznejše
svoje lice.

Natura je pač najmogočnejši božji dom!
Tu vidiš polja, zelena in sveža, živo upanje, da
se bode ustreglo ponižni prošnji: daj nam naš
vsakdanji kruh . . . In njive in paše in trav-
niki, polni nežnih cvetljic, od katerih je vsaka
za-se božanski umtovor. In grčev nas pozdrav-
ljajo mogočni vinogradi, sadno drevje pa je okin-
čano s tisočeriimi cveti . . . Stopi v gozd: pri-
jazna hladna atmosfera te obdaja, vse je tiho,
le semtertja začuješ molitveno pesen nežne ptice
in lahko šumenje zelenega listja . . .

Oj Bog, ti večna tajnost in večna uganka,
— daj, da se vrne tudi v naše duše blaženi
mir! Daj i našim srcem spomladno krasoto, da
vživamo tvoje večno vstvarstvo . . . Roža, žitje,
grmovje in drevje, vse je ednako človeku, vse
živi, diha, cveti, nosi plodove v večno proslavo
božanske volje. In vse bode enkrat propadlo in
umrlo . . .

Spomladi sledi poletje in jesen! Ne poza-
bimo v solnčnatem veselju spomladanskem mrzle
zime . . .

Pozdravljeni, binkoštni prazniki!

Nашega urednika g. Linharta imajo prvaki
zelo radi. Ko bi to šlo, bi ga iz same ljubezni
snedli. Ali Linhart noče na noben način zadoščati
apetitu prvakov. Tudi umreti noče naš urednik.
Zadnjič šele so prvaki listi z veseljem pisali,
da je Linhart težko obolel; ne vemo, je-li so
klerikalne jungfrave tudi rožne vence v ta namen
molile. Na vsak način pa lahko konstatiramo,
da Linhart tudi umreti noče. Nasprotno, on
pravi, da živimo na najboljšem vseh svetov in
da je čisto prijetno, živeti in dihati. Da bi uredni-
ka Linharta uničili, pričeli so ga prvaki mo-
drijani tožariti. Tekom 3 let so naperili že kak-
šnih 20 tožb proti Linhartu, ki so seveda ve-
činoma po vodi splavale. Ravno zdaj ima Lin-
hart tri tožbe. Prvič ga toži celovski dr. Brežja
zaradi žaljenja časti in se bode ta vesela tožba
pri porotniškem zasedanju junija meseca v Ma-
riboru končala. Drugič toži Linhart debeli mi-
noritski župnik Vavpotič po raznih paragrafi-
h. Tretjič pa se je tema dvema pridružil še ptujski
dr. Brumen. Vse tri tožbe so zelo zabavne in
bodemo svoj čas o njih natanko poročali.

„Narodna stranka“, — lepo ime, kaj? Žal,
da je le ime lepo! Zadnje deželnozbornske volitve
so „narodno stranko“ na spodnjem Štajerskem
tako rekoč pokopale. Kar čez noč je izginila ta
stranka in zato je treba par besed o nje izpre-
govoriti. Póvsod, kjer vlada klerikalizem bolj ali
manj neomejeno, pojavi se enkrat politični od-
por. Na eni strani postaja izobraženost hvala Bogu
vedno večja, ljudje pričenjajo misliti; na drugi
strani pa sili vedno večja revščina ljudstvo do
premišljevanja svojega lastnega položaja. Ta dva
razloga ustanovljata povsod protiklerikalne
struje in stranke. Žal, da se v slovenskih po-
krajinah razven „Štajerčeve“ stranke še ni po-
javilo nobeno pravo, resnično napredno gibanje.
Na Koroškem so ustanovili zakotni listič „Ko-
rošec“, ki ni imel nobene veljave in ni nobeni
stranke ustanoviti zamogel. Na Kranjskem so
„liberalci“ zašli popolnoma v tabor protiaavstrijs-
ske gonje Hribarjeve gospode. Ljudstvo pa ima
v svojem srcu vedno trdno avstrijsko prepričanje.
Zato je obrnilo kranjskim liberalcem hrbet in
pokopani so. Istotako je z „narodno stranko“
na Štajerskem. Ustanovljena je bila pred par
leti na papirju. Ustanovil jo je neki mladi gos-
pod Spindler s pomočjo cele gruč prvaskih
doktorjev. Ta „narodna stranka“ je bila že kar
naprej mrtvo rojeno dete. Kajti dve napaki je
prinesla že seboj na svet: prvič to, da ni hotela
stike z ljudstvom, da ni hotela temu ljudstvu
samemu pripustiti odločilno besedo, da je zahte-
vala le to, da bi se nadomestila nadvlada poli-
tikujoče duhovščine z nadvlado prvaskih doktor-
jev; — druga napaka te „narodne stranke“ pa
je bila, da je pričela divjo gonjo proti nemstvu,
da se je torej zavzemala ednako klerikalcem za
narodno hujskanje. Naše štajersko ljudstvo noče
in ne bode nikdar hotelo boja z nemškimi so-
deželani, boja proti potrebnemu znanju nemške-
ga jezika. In naše ljudstvo se tudi po svoji ve-
čini noče več od nobenega družega stanu ko-
mandirati pustiti. Zato, ker je imela „narodna
stranka“ že v začetku te dve napaki, ni imela

nobene bodočnosti. V zadnjih državnozbornskih
volitvah si je sicer s pomočjo naših volilcev pri-
dobila dva mandata. Ali to je bil pač le slučaj-
ni uspeh, to je bil slammati ogenj. Kaj je „na-
rodna stranka“ dolejš storiła? Za kmetovo gos-
podarstvo pač ničesar. Kadar je bilo par sodni-
kov ali drugih uradnikov imenovanih, takrat so
pisarili narodni časopisi dolge članke, takrat so
prirejela ta stranka shode, takrat je komandirala
svoja dva poslancá, da sta v zbornici interpeli-
rala. To je bilo vse! Edino narodnjaško gonjo
je vprižarjala „narodna stranka“ in ona je tudi
povzročila septemberske izgrede lanskega leta.
Taka gonja pa ljudstvu ne zadostuje. Ljudstvo
na Štajerskem ne bode nikdar priznalo progra-
ma „narodne stranke“, kajti ta program obsega
kot glavne točke: proč s podučevanjem nemščine,
na stran z gospodarskim delom, strgajmo zeleno
Štajersko, združimo se z zadolženimi Kranjci,
razbijmo Avstrijo, združimo se s Srbi itd. To so
cilji „narodne stranke“. In za te veleizdajalske
cilje se štajersko in tudi drugo slovensko ljudstvo
nikdar pridobilo ne bode. Dokaz temu je že
dejstvo, da je „narodna stranka“ pri teh dežel-
nozbornskih volitvah popolnoma podlegla. Ta
mlada stranci je danes že tako rekoč mrtva
in kmalu bode tudi v denarnem oziru pričelo v
nje pokati. „Narodna stranka“ na Šta-
jerskem ni več. Ali z „narodno stranko“
ni izumilo pravo napredno gibanje. „Štajerčeva“
stranka je pri teh kakor pri prejšnjih volitvah
dokazala, da ima v vsaki pomembnejši občini
vsaj svojih par zaupnikov, s katerimi lahko ra-
čuna in na katere se lahko zanaša. „Štajerčeva“
stranka je dokazala, da polagoma a sigurno na-
preduje. In tako si je bodejo polagoma vsi res
napredno misleči kmetje, obrtniki in delavci pri-
klopili. Njen program pa ostane: živo gos-
podarsko delo sporazumno z Nem-
ci. Na temelju tega programa ostanemo ni pravi
naprednjaki tudi vedno Štajerci in vedno Avstrijci.
In zmagovali bodedo sigurno. Naprej v delu za
ljudstvo!

Bitka pri Aspernu. Pretekli teden je bilo
100 let, odkar se je zgodila svetovno-pomembna
bitka pri Aspernu na Nižjeavstrijskem. Kakor
znano, prišel je takrat francoski cesar Napoleon I.
že do Dunaja. In korakal je vedno naprej z
zmagonosno svojo armado. Pri mali vasi Aspern
je prišlo končno do velikega boja z avstrijsko
armado, ki je stala pod poveljstvom nadvojvode
Karla. Z velikanskim pogumom so se borili
avstrijski vojaki s hrabrim svojim poveljnikom.
Tako jim je prišla tudi zmaga. Ta zmaga je že
zaradi tega velevažnega pomena, ker je bila prva
zmaga nad Napoleonom. Prvič se je moral ta
lev umakniti. Stoletnica se je praznovala po celi
državi z velikim navdušenjem.

Ali so veleizdajalci ali ne? Kakor poročamo
na drugem mestu, praznovala se je pretekli te-
den po celi državi stoletnica velevažne bitke pri
Aspernu. Vojaštvo je priredilo tudi v Ljubljani,
središču prvaske gonje, svojo slavnost. Na pre-
večer vprižorila je cela garnizija veliko bakljado.
Pred vojaško godbo so nesli transparent z na-
pisom „Hoch Aspern“! Pri deželnemu predsedniku
in pri divizionerju je igrala godba in so vojaki
zaklicali cesarju „hoch“. In zdaj se je zgodilo
nekaj, kar kaže prav jasno ves značaj prvakov.
Tolpa te Hribarjeve bande je napadala navzoče
Nemce, in tulila „živio“ in pela veleizdajalske
pesni. Pri poslojpu deželne vlade so pustili
oficirji več oseb aretirati, ki so psovale cesarja.
Poleg tega so neznani zlikovci zažgali neko ce-
sarsko zastavo . . . To so tisti prvaki, ki se de-
lajo tako miroljubne in patriotične! In s temi
veleizdajalci naj bi koroški in štajerski Slovenci
potegnili? Ne, nikdar ne!

Na Rusko! Zadnji obisk nemškega cesarja
na Dunaju je bil mogočni dokaz zveze Avstro-
Ogrske in Nemčije. Ta dokaz je seveda zlasti
Rusijo kot najhujšo našo nasprotnico hudo raz-
buril. Z Rusijo vred pa so se razburili tudi tisti
avstrijski veleizdajalci, ki ribarijo vedno v kal-
nem. Ti ljudje poskušajo zdaj zopet v Peters-
burgu panslavistične načrte kovati. Baje hočejo
prirediti vseslovansko razstavo in ustanoviti vse-
slovansko banko. Glavni namen tega sestanka
pa je seveda ruvanje proti Avstriji. Seveda se
tudi češki „bratci“ tega sestanka udeležijo. Da
osramoté tudi Slovence, odpotoval je i ljublan-
ski župan Hribar v Petersburg. Torej: Hribar